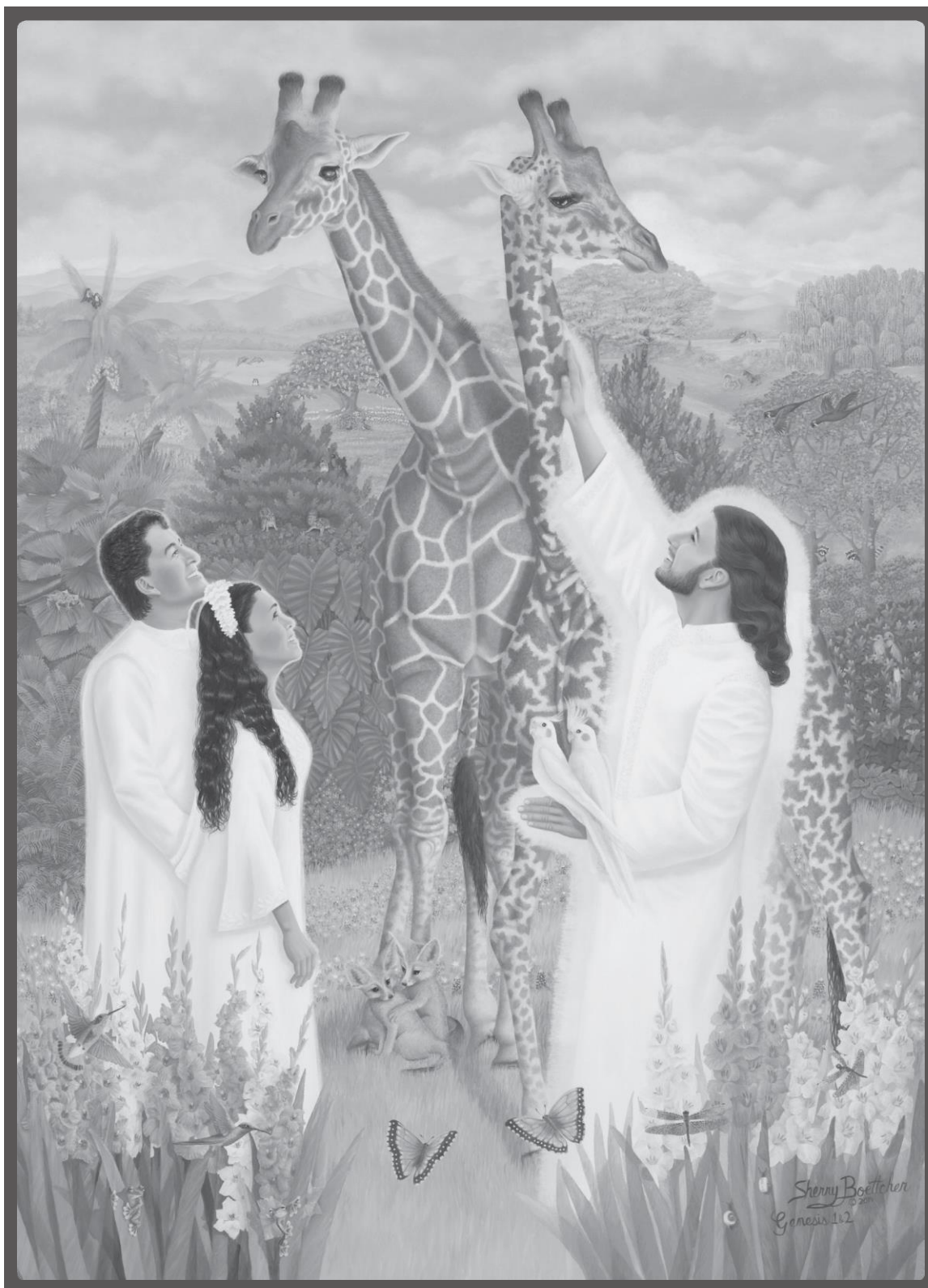

Jézus megalkotja világunkat

Program- és témajavaslatok az *Apró Léptek* számára

„Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet.” 1Móz 1:1

Jézus megalkotja világunkat

Központi gondolat: Jézus a mi szerető Alkotónk.

Tartalom:

Programjavaslatok	3
Programkártyák	6
Ének.....	17

Szezonális tevékenységek.....	18
Az ihletett toll	22

Források:

A program során felhasznált anyagok közül számos elérhető az alábbi honlapokon. Ezekhez hasonló további anyagok megtalálhatóak olyan weboldalakon, mint az Oriental Trading, az Amazon és az Ebay.

Advent Source AS	adventsource.org
Adventist Book Center ABC	adventistbookcenter.com
Betty Lukens Felts BL	bettylukens.com
Kids' Ministries Press KMP	kidsministriespress.com
Little Folk Visuals LFV	littlefolkvisuals.com
My Bible First MBF	mybiblefirst.org
Well Done Crafts WDC	welldonecrafts.wordpress.com

Említett énekeskönyvek:

Little Songs for Living with Jesus

Little Voices Praise Him

Sabbath Songs for Tiny Tots – Cradle Roll

További kreatív ötletekért látogass el az alábbi oldalra:
facebook.com/MyBibleFirst.

Javaslatok:

- Első lépésként olvasd el „Az ihletett toll” című részt!
- Ezután nézd át a programkártyákat!
- Végül pedig olvasd el a programra vonatkozó összes javaslatot!

“Jesus Makes Our World” Copyright © 2018 My Bible First • Author: Sherry Mills
Toll-Free: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

Jegyezd meg!

„Isten számos olyan világ felett rendelkezik, amelyek engedelmeskednek az Ő törvényeinek.” Itt van Isten teremtésének kezdete, amely megszámlálja a csillagokat, amely az egész világot teremtette. (...) „Íme, a népek olyanok előtte, mint egy vízcsepp a vödörben, és mint egy porszem a mérlegserpenyőben.” Ésaías 40:15

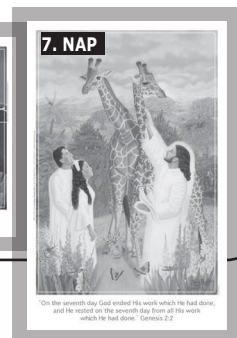
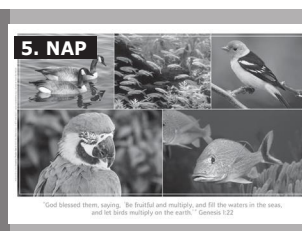
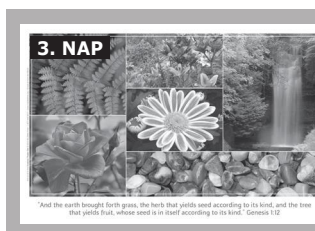
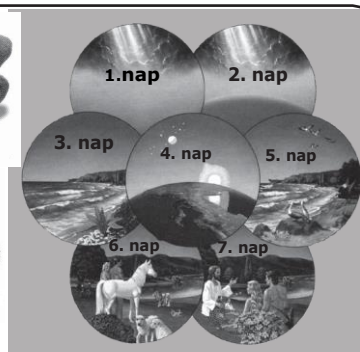
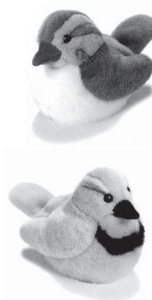
A mi világunk az egyetlen, amely a bűn megjelenésétől kezdve nem él az élet legnagyobb alapelve, nevezetesen az Istentől való függés és a Vele történő együttműködés szerint. Hálásak vagyunk Neki, „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16)

Programjavaslatok

A teremtés körei

Madarak

Képek a teremtésről

Ezek a kártyák felhasználhatók bármelyik tevékenységen. Az üres kártyákat őrizd meg a csoportodra vonatkozó megjegyzések számára!

1. Kártya – Isten hozott!

Bizonyosodj meg afelől, hogy már 15-20 perccel a szombatiskolai tevékenység előtt a teremben tartózkodik valaki. A szoba elrendezésével és a programra vonatkozó tervvel ajánlatos még a szombatnapi reggelt megelőzően elkészülni.

Legyen egy különleges kosarad, amelybe a szombati napról szóló képeket, plüssjátékokat, színező képeket stb. helyezel el, hogy megörvendeztesd velük a reggel érkező gyermekeket.

Kezdd el időben a tevékenységet, még akkor is, ha mindössze egy gyermek van jelen! Köszönts minden gyermeket örömmel!

2. Kártya – Kisautók/Gyülekezet

Tevékenységek:

- Helyezd a gyülekezetet ábrázoló képet a padló közepére! A gyermekek helyezték el kisautóikat az imaház körül.
- Éneklés közben a gyermekek tapsoljanak vagy csengők segítségével csengessenek.

Változat a gyülekezet számára:

- Egy imaházat ábrázoló kép, amelyet a gyermekekkel együtt egy kartonlapra ragaszthattok.

3. Kártya – Tükör

Lehetőség:

- Egy tükör.

4. Kártya – Ajándékdoboz vagy ajándékcscsó

- Használj egy nagyobb ajándékcscsót vagy díszdobozt. Egyenként vedd ki belőle a tárgyat, vagy engedd, hogy a gyermekek tegyék meg ezt!
- Válassz minden tárgy mellé megfelelő énekeket és tevékenységeket!

Például:

Tárgy – egy nagy pillangó

Tevékenység – pillangócsomó

Ének – „A pillangó”

5. Kártya – Imádkozó gyermekek

- Mutass egy imádkozó gyermekeket ábrázoló képet!

Másodlagos lehetőség:

- Mutass egy felvételt, amelyen gyermekek imádkoznak!

6. Kártya – Ajándékok

Már életük első évétől kezdve bátoríthatjuk a gyermekeket arra, hogy figyeljenek oda mások szükségleteire, és tanulják meg, mit jelent az együttérzés.

Ideális lehetőség erre a *Misszióhírek*re szánt idő.

- A szokásos ajándékozási procedúrán kívül a kicsiknek lehetnek otthon tégelyeik vagy dobozaik (amelyekre a szülők Jézust ábrázoló matricát ragaszthatnak), amelyekbe érméket gyűjthetnek.

Emlékeztess őket, hogy hozzák magukkal a tizenharmadik szombatra szánt különleges ajándékot!

- Szervezz egy különleges szombatiskolai projektet, például élelmet és ruházatot ajándékozhattok egy rászoruló család számára. Készíts elő egy dobozt, amelybe a gyermekek hétről-hétre beletehetnek különböző dolgokat!

Készíts elő egy egyszerű tapasztalatot a *Misszióhírek*ből!

Egyszerűsíts le egy történetet azok közül, amelyeket az Egyházterület előkészített!

- Egy nagy darab filc és gyermekeket ábrázoló filcfigurák a világ minden tájáról.
Válassz egy megfelelő éneket!

7. Kártya – Biblia/Jézus/Emberek

Mutass egy valódi Bibliát a gyermekeknek!

Változatok Jézusra:

- Jézus filcből;
- egy Jézust ábrázoló kép.

Változatok az emberekre:

- emberek filcből;
- embereket és állatokat ábrázoló képek.

Miközben énekeltek, a gyermekek tegyék össze, majd nyissák szét a kezeiket, ugyanúgy, mint ahogyan a Bibliát szoktuk kinyitni.

8. Kártya – Számoló gyakorlat

Ismételd el a számokat egy-két alkalommal, majd kérd meg a gyermekeket, hogy emeljék fel a kezüket és az ujjait, és mutass rájuk, miközben számolnak!

9. Kártya/1. NAP – A világosság

Takarj le egy kört egy darab fekete filccel, és emeld le róla a megfelelő időben, vagy mutass képeket a gyermekeknek a Teremtésről!

Lehetőségek a világosság ábrázolására:

- Ragassz fehér és fekete köröket egy pálcikára, a gyermekek pedig forgassák meg a köröket, rámutatva ezáltal a nappalra és az éjszakára.
- Zászlók: ragassz szalagokat vagy anyagdarabokat (piros, narancssárga, sárga, zöld, kék és lila színűeket) egy fapálcára!
- Fújj szappanbuborékokat, amelyeket elkaphatnak a gyermekek!

10. Kártya/2. NAP – Szél/Víz /Poharak

Lehetőségek a szél ábrázolására:

- Szelet kelthetsz egy nagy kartondarab segítségével.
- A gyermekek szeretnek szélforgót fújni.
Keress képek nélküli, egyszerű mintás szélforgókat!

Víz:

- Adj minden gyermeknek egy pohár vizet!

11. Kártya/3. NAP – Fű/Virágok /Gyümölcsök

Lehetőségek a fű ábrázolására:

- Takarj le egy polisztiroldarabot zöld gyapjúval vagy zöld anyaggal! A gyermekek ráülhetnek a „fűre” vagy hempereghetnek rajta.
- Helyezz állatokat – tehenet, birkát, lovat – a „pázsitra”, hogy „legeljék a fűvet”.

Virágok:

Színes selyemvirágok. Fújj parfümöt az egyik virágra, hogy meg tudják szagolni a gyermekek! Hívd fel a gyermekek figyelmét a virágok különböző színeire és formáira, majd „szedjétek” is le együtt a virágokat!

Lehetőségek a gyümölcsfák ábrázolására:

- Akassz gyümölcsöket a „fára”, hogy a gyermekek leszedhessék azokat!
- Tölts meg egy kosarat gyümölcsökkel! A gyermekek gyümölcsöket tehetnek a kosárba, vagy kivehetik azokat belőle.
- Gyümölcsök/mogyoró/zöldségek filcből.

12. Kártya/4. NAP – Nap /Csillagok

Lehetőségek a nap ábrázolására:

- Akassz fel egy „napot” a mennyezetre, vagy rögzítsd egy rácsra, esetleg a falra!
- Vegyél egy darab sárga filcet, és vágj ki belőle egy napot, majd helyezd a flanelográfra!

Lehetőségek a csillagok ábrázolására:

- Ragassz csillag alakú matricákat a mennyezetre vagy a falra!
- Vágj ki csillagokat filcből, majd ragaszd azokat a flanelográfra!

13. Kártya/5. NAP – Halak/Madarak

Lehetőségek a halak ábrázolására:

- Helyezz műanyaghalakat egy tál vízbe!
- Helyezz köveket egy mély edénybe, majd önts bele egy kevés vizet! A gyermekek műanyagteknősöket, kacsákat vagy békákat hozhatnak, és a vízbe helyezhetik azokat.

Lehetőségek a madarak ábrázolására:

- Plüss- vagy műanyagmadarak, amelyek valódi hangokat bocsátanak ki. Engedd, hogy a gyermekek a kezükben tartsák a madarat és hozzáérjenek, miközben az énekét hallgatják!
- Színes madarak filcből.

14. Kártya/6. NAP – Állatok/Emberek

Lehetőségek az állatok ábrázolására:

- állatokat ábrázoló képek;
- plüssállatok;
- filcállatok.

Lehetőségek az emberek ábrázolására:

- Mutasd meg a gyermekeknek, hogyan formázzanak embert gyurmából!
- Filcemberek: bibliai szereplők, gyermekek a világ minden tájáról stb.

15. Kártya/7. NAP – Szombat

Csengők: megtalálhatók az üzletben.

Pálcikák: menetes pálcikák.

16. Kártya – Lecke a Bibliából

Tanulmányozd a tanítói mellékletet, és szánj elegendő időt a bibliai leckére!

A nagy, élénk színű filckörök nagyszerűen ösztönzik a gyermekeket arra, hogy minél előbb találjanak ülőhelyet maguknak.

17. Kártya – Készülés a gyülekezetbe

Adj néhány percet a gyermekeknek, hogy gyakorolják a lábujjhegyen járást! Szelíd hangod és magatartásod idővel majd arra ösztönzi a gyermekeket és a szüleiket egyaránt, hogy távozáskor is legyenek illedelmesek.

18. Kártya – Látogatók

Üdvözlőcédulák a látogatók számára.

Megfelelő időben üdvözlőld a látogatókat, azaz még az érkezésüket követően. Bátorítsd a szülőket, hogy maradjanak gyermekeikkel a tevékenységen. Amennyiben lehetséges, ajándékozd oda a bibliatanulmányt a látogatóknak (különösen azoknak, akik nem adventisták). Válassz egy egyszerű éneket és egy üdvözlőcédulát a gyermek nevével, vagy készíts elő egy kártyát, amelyen szerepel az aranyszöveg.

19. Kártya – Születésnap

A születésnapok lehetőséget teremtenek arra, hogy összefoglaljuk azoknak a leckéknek a tartalmát, amelyekben az Úr gondoskodik a gyermekekről. Próbáljátok kerülni az olyan sajátos elemeket, mint a születésnap tortája, a hagyományos „Éljen sokáig!”-dal és a becsomagolt ajándékok. A születésnapokon is irányítsd Krisztus felé a gyermekek figyelmét! Előkészíthetsz egy apró ajándékot (például egy kedvenc matricát). Zárjátok imával az alkalmat!

20. Kártya – Elvitelre

- Vigyetek haza valamit, ami a leckére emlékeztet!

A megnyitón:

- Isten hozott!
- Fogj kezét a gyermekekkel!
- Ének

Kisautók/Gyülekezet

(A gyerekek játékautókat hoznak a gyülekezetbe)

- Ének

9

A programkártyákat ki lehet nyomtatni és kartonlapra lehet ragasztani őket. Készítsd elő és használd a kártyákat az igényeiteknek és a szombatiskolai alkalom rendelkezésére álló időnek leginkább megfelelő sorrendben! Ha váratlanul távoznod kell, a segéd vagy a vezető gond nélkül folytathatja helyetted a tevékenységet.

- Tükör
- (Minden gyermek belenéz a tükörbe, mialatt a nevét énekelik.)
- Ének

Felkészülés az imára

Ajándékcacskó vagy díszdoboz

Virágok, plüssállatok, műanyag élelmiszerek stb. Vedd ki egyenként a tárgyakat, és mesélj a gyermekeknek azokról a különleges „ajándékokról”, amelyeket Jézus ad nekünk azért, hogy boldogok legyünk!

- Ének (A gyermekek éneklés közben tapsolnak.)

- **Egy fiú és egy lány imádkozik
(Mutass nekik képet erről!)**

Mit tesznek ezek a gyermekek? Igen, imádkoznak. Behunyják a szemüket? Összekulcsolják a kezüket? Igen, nyugodtak és udvariasak. Készen állnak arra, hogy Jézussal beszéljenek. Készek elmondani, hogy: „Köszönjük, Jézusunk, az ajándékokat, amelyeket nekünk adtál!” Gyertek, kulcsoljuk össze mi is a kezeinket! Rendben, most pedig Jézussal fogunk beszélni!

- **Ének**

MISSZIÓS TEVÉKENYSÉG

- **AJÁNDÉKOK**

TÉMA: Jézus megalkotta a világunkat

- **Biblia/Jézus/Emberék**

Van egy nagyon különleges történetes Könyvem. Tudjátok, mi a címe? (Mutasd meg nekik a könyvet!) Igen. Ez a Biblia. A Biblia tele van csodálatos történetekkel. Kiről szólnak a bibliai történetek? Jézusról. Az első történetből azt tudjuk meg, hogy Jézus megteremtette ezt a nagyszerű világot az anyukáknak és az apukáknak, a kisfiúknak és kislányoknak, de a benne élő állatoknak is.

Nyissuk ki a Bibliát, és nézzünk meg néhány gyönyörű dolgot, amit a mi világunk számára teremtett Jézus. Ti mit láttok?

• Gyakorlat

Amikor Jézus megteremtette a világunkat, hosszú-hosszú időre volt szüksége? Nem! Jézus hat nap alatt teremtette a világunkat. (Emeld fel hat ujjadat!) Majd megteremtett egy különleges napot. Tehát Jézus összesen hét napot teremtett! (Emeld fel a hetedik ujjadat!)

• Gyakorlat (folytatás)

Jézus megalkotta ezt a nagy, kerek földet;

(Rajzolj a fejed fölé egy kört a kezeddal!)

Ő alkotta az eget és a földet.

(Körözz a kezeddal előbb a föld, majd a fejed fölött!)

– Gyertek, számoljuk meg a napokat! –

Egy, kettő, három, négy, öt, hat!

• 1. NAP

Egy fekete anyaggal letakart kör

Nézzük, mit teremtett Jézus az első napon! Nagyon sötét volt. (Mutasd meg nekik a kört!) Takarjátok el és hunyjátok be a szemeteket! Ne nyissátok ki! Láttok valamit? Nem! Amikor Jézus elkezdte megalkotni a világunkat, sötét volt, semmit sem lehetett látni! És mindent víz borított. Ekkor Jézus erőteljes hangja így szólt: „Legyen világosság!” És hirtelen világosság lett. Gyönyörű, ragyogó fény, a legjobb dolog ahhoz, hogy láthassunk. (Távolítsd el az anyagot!) Ettől a pillanattól kezdve megszabott ideje volt a fénynek és a sötétnek egyaránt. Jézus megállapította, hogy: „Ez jó!”

Ének

- Változat – Körök:** Meg tudjátok nekem mutatni a körötökön található fényt és sötétséget?
- Változat – Zászlók:** A fény segít abban, hogy világunk összes gyönyörű színét láthassuk. Milyen színeket láttok a zászlótokon? Örültök, hogy Jézus megalkotta a világosságot, és láthatunk? Gyertek, mondjuk közösen: „Köszönjük, Jézusunk, a világosságot!”
- Változat – Léggömbök:** Látjátok a léggömbök színeit?

• 2. NAP

Legyező/Víz/Poharak

Most a második nap következik. Jusson eszetekbe, hogy mindent víz borított! Jézus tudta, hogy levegőre van szükségünk ahhoz, hogy lélegezni tudjunk, ezért így szólt: „Legyen levegő!” Hirtelen friss, tiszta levegő jelent meg. És Jézus így szólt: „Ez jó!” Láthatjuk a levegőt? Nem. De létezik, és érezhetjük.

Álljatok fel, és emeljétek a kezeteket a fejetek fölé! Lélegezzetek mélyeket! (A gyermekek széken ülnek, vagy állva maradnak, mialatt a szombatiskolai tanító levegőt legyez feléjük.)

Ének

Tudjátok, mi volt az ég alatt? Víz. Jézus tudta, hogy vízre is szükségünk lesz. Vízre, amellyel megmoshatjuk a kezünket, amelyben játszhatunk, és ivóvízre is, amelyet megihatunk.

Ének

Hálások vagytok, amiért Jézus megteremtette a levegőt és a vizet?

Mondjuk közösen: „Köszönjük, Jézusunk!” (A gyermekek ismételjék utánad.)

• 3. NAP

Fű/Virágok/Gyümölcsök

A harmadik naphoz érkeztünk. Jézus megalkotta a világosságot, a vizet és a levegőt. De nem volt föld a fák és a gyönyörű virágok számára, mint ahogy a puha és zöld fű számára sem. Mindent víz borított, ezért Jézus így szólt: „Tűnjön elő a száraz!” És szerintetek mi történt? A föld hirtelen kiemelkedett a vízből. Jézus ismét szólt, és abban a pillanatban a szárazföldet puha, zöld fű, magas fák és gyönyörű virágok borították. És Jézus ezúttal is kijelentette, hogy: „Ez jó!”

A fű

Jézus megalkotta a puha, zöld fűvet az állatok számára, hogy a teheneknek, lovaknak és juhoknak legyen mivel táplálkozniuk. És számunkra is megalkotta, hogy játszassunk rajta. Örültök, hogy megalkotta Jézus a fűvet? Én is örülök! Gyertek, mondjuk együtt: „Köszönjük, Jézusunk, a fűvet!”

Ének

A virágok

A Jézus által teremtett gyönyörű virágok mindenhol ott voltak. Olyan édes illatuk volt, és annyira változatosak és színesek voltak! Boldogok vagytok, amiért Jézus megteremtette a virágokat? Én is örülök! Mondjuk közösen: „Köszönjük, Jézusunk, a gyönyörű virágokat!”

Ének

A fák

Vajon egyetlen fafajtát teremtett Jézus? Nem. Rengeteg fát alkotott. A legtöbbjük ízletes gyümölcsöket termelt. Voltak fák, amelyeken piros alma, másokon lédús narancs, finom körte vagy édes barack termelt. (Mutass a gyermekeknek különféle gyümölcsöket!) Örültök, hogy Jézus megteremtette a gyümölcsfákat? Én is örülök! Mondjuk Neki közösen: „Köszönjük, Jézusunk, a gyümölcsfákat!”

Ének

Ének: Ki az, aki teremtett?

1. Ki az, aki teremtett
Minket és mindeneket,
A rétet ki hímizte,
Honnan virág öltönye? Refr.

Refr. Isten az, Isten az,
Teremt, fenntart, oltalmaz.
Áldjuk Őt, áldjuk Őt,
A jóságos Teremtőt!

2. Isten az, ki teremtett
Tengert, földet, eget,
És csodásan díszíte
Mindent, mindent szent keze! Refr.

• 4. NAP

Nap/Hold /Csillagok

A negyedik napnál tartunk. Ismét megszólalt Jézus erőteljes hangja: „Legyenek világítótestek az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától!” És megjelentek a világítótestek, Jézus pedig ismét kijelentette: „Ez jó!” (A gyermekek ismételjék utánad.)

Milyen ragyogó világítótestet látunk nappal az égen? Igen – a nagy, sárga, kerek napot. És milyen világítótesteket látunk az éjszakai égbolton? Igen, a fényes holdat és sok-sok sziporkázó csillagot.

A Nap fénye

Szükségünk van a Nap meleg fényére? Igen. A fáknek és a virágoknak szükségük van a Napra, mert segíti a növekedésüket. Mi is szeretünk szaladgálni és játszani a napfényben, igaz?

Örültök, hogy Jézus megalkotta a Napot? Én is örülök! Mondjuk együtt: „Köszönjük, Jézusunk, a Napot!”

Ének

A Hold és a csillagok

Milyen fényeket látunk az égen ragyogni, miután lemegy a ragyogó Nap, és eljön az éjszaka? Igen, a Holdat és a fényes csillagokat. Jézus szeretné, ha tudnánk, hogy szeret bennünket, és mindenkor törődik velünk. Kell-e valaha félnünk a sötétben? Természetesen nem! Szeretjük a sötétséget. Mondjuk együtt: „Köszönjük, Jézusunk, a Holdat és a csillagokat, amelyek az éjszakában ragyognak!”

Ének

• 5. NAP

Halak /Madarak

Elérkeztünk az ötödik naphoz is. Pszt! Csend! Olyan csend volt, hogy hallani lehetett, ahogy a szél lágyan lengedezik a fű és a levelek között. Ekkor Jézus hangja így szólt: „Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől, és madarak repdessenek a föld felett, az ég boltozata alatt.” Hirtelen halak jelentek meg a vízben úszkálva és ugrándozva, és madarak repültek csiripelve a levegőben. És Jézus ismét elmondhatta, hogy: „Ez mind jó!” (A gyermekek ismételjék utánad.)

Halak:

A folyók, tavak és nagy óceánok megteltek mindenféle lénnel. Milyen lényeket találunk a vízben?

Ének**Madarak:**

Gyertek, hallgatózzunk egy kicsit! Mit hallotok? Igen, ez egy éneklő madárka! Milyen szép a madarak éneke! Gyertek, mondjuk együtt: „Jézusunk, köszönjük a madarak gyönyörű énekét!”

Ének**• 6. NAP****Állatok/Ember**

Elérkezett a hatodik nap. Mit teremtene Jézus ezután? Az állatokat. Jézus ezt mondta: „Hozzon a föld élő állatokat a maguk neme szerint, és szaporodjanak.” És egyszer csak megjelentek az állatok. Mindenféle állat. Jézus pedig elmondhatta, hogy: „Ez mind nagyon jó!” (Engedd, hogy a gyerekek ismételjék utánad!)

Állatok:

Milyen érdekes lehetett! Magas zsiráfok lakmároztak a fák leveleiből, hatalmas elefántok forgatták körbe hosszú ormányukat, az oroszlánok báránnyal játszadoztak, a nyulak jókedvűen ugrándoztak... Minden állat barátságos volt. Egyetlen állattól sem féltetek volna!

Ének

Az ember:

Milyen gyönyörű világot teremtett Jézus! Tudjátok, kinek alkotta meg? Az embereknek! Jézus ezt mondta: „Az embereket nagyon különlegessé teremtem. Képossé teszem őket arra, hogy szeressenek, ahogy én szeretek, és legyenek szelídek, amiként Én is szelíd vagyok.” Jézus azt szeretette volna, hogy az emberek boldogok legyenek az általa teremtett világban.

Vette Jézus a föld porát (mutassátok meg a gyermekeknek a föld porát), majd gondosan megformálta, és embert alkotott – kezekkel, lábakkal, fejjel, szemekkel, fülekkel és orral. (Mutasd meg nekik!) Végül Jézus a saját leheletét lehelt az emberbe, és életet adott neki.

Jézus Ádámnak nevezte az embert, ezt követően pedig egy gyönyörű nőt alkotott, aki Ádám felesége lett. Évának hívták. Ekkor ezt mondta Jézus: „Ez igen jó!” (Engedd, hogy a gyerekek ismételjék utánad!)

Ádám és Éva volt az első emberpár a világon. Jézus szeretette Ádámot és Évát. Ők is szerették Jézust.

(Gyermekek szerte a világon; filcből)

Kit szeret Jézus? Szeret téged, engem és az összes többi embert a Földön. Boldogok vagytok, amiért Jézus megalkotott és szeret benneteket? Mondjuk együtt: „Köszönjük, Jézusunk, hogy megteremtettél (szeretsz) bennünket!”

Ének

• 7. NAP

A szombat

Jézus hat nap alatt fejezte be a világunk megteremtését, és azután teremtett egy újabb napot, amelyről ezeket mondta: „A hetedik nap különleges nap lesz. Egy olyan nap lesz, amikor az emberek nem fognak dolgozni, hanem élvezni fogják mindazt a sok szépet, amit nekik teremtettem.” Jézus ezt a különleges napot szombatnak nevezte el. Jézus minden szombaton találkozott Ádámmal és Évával, és szép időt töltöttek el együtt. Ádám és Éva minden szombaton visszaemlékezett arra, hogy Jézus mennyire szereti őket. Tudták, hogy Jézus mindig gondoskodni fog róluk.

- **Csengők vagy pálcikák**

Jézus szeretne minden szombaton különleges időt tölteni velünk. Ezen a napon arra emlékezünk, hogy Jézus azért teremtette a világot, mert szeret bennünket. Milyen örömteli nap a szombat! Mondjuk együtt: „Köszönjük, Jézusunk, a szombat napját!”

Ének

LECKE A BIBLIÁBÓL

- **Filcből készült körök**

Tetszett, ahogy arról tanultatok, hogyan teremtette Jézus a mi csodálatos világunkat?

Elérkezett a bibliai történet ideje!

Ének

- **Zárógondolatok**

Adjunk hálát Jézusnak azért, hogy megalkotta csodálatos világunkat, és nekünk ajándékozta különleges napját, a szombatot!

- **Ima**
- **Ének**

Új tag

Mialatt a gyermekek énekelnek, a tanító fogja az újonnan érkező gyermeket, és előre viszi, hogy minden gyermek láthassa őt.

Ének

Látogatók

A gyermekek tapsolnak éneklés közben.

Ének

Születésnap

Mialatt énekeltek, ültess az ünnepeltet egy különleges helyre!

Ének

Tevékenységek

NÉZD, EZ A TENGER...

Ismeretlen szerző

1. Nézd, ez a tenger, ez szárazföld,
Az Úr szólt: Legyen! És létrejött.
Ezek itt sziklák s ez itt az ég,
Íme itt felhőt kerget a szél.
2. Nézd, ez egy alma, ez cseresznye,
Az Úr ezt néked teremtette,
Nézd csak a körtét, szőlőt, diót,
Mindent ily szépen Ő alkotott.
3. Kiscicát látsz itt, selymes és szép,
Kiskutyus ül itt, mind játszanék.
Itt van egy szép kert, nézd, mennyi fa!
S a mókust Isten mért alkotta?
4. Ez itt egy cinke, nótázva száll,
Vörösbegy röppen párja után,
Nékik az Úrtól van életük,
Hogy őket látván örvendezzünk.
5. Láttunk-e szállni hópelyheket?
Hát a gömbölyded esőcseppet?
Hát úszni felhőt, magasban fenn?
Ki teremtette? A jó Isten!
6. Isten teremté a napsugárt,
Ő adta néki csillogását,
A szivárványt is Ő teremté,
És oly csodásan Ő színeze!

SZEZONÁLIS TEVÉKENYSÉGEK

TAVASZ

Madarak (nap, falevelek, virágok)

Mutasd meg a (sárga filcből készült) napot, mutass egy ágat új/friss, zöld levelekkel, tavaszi virágokat (természeteseket vagy mesterségeseket) és játékmadarakat! A mesterséges fák gyönyörű helyként szolgálnak arra, hogy „felültesd” rájuk a madarakat.

Lehetőségek a madarak ábrázolására:

- Madarak filcből: élénk színű filcből vágj ki madarakat, és ragaszd őket a flanelográfra!
- Játékmadarak, amelyek a valósághoz hűen utánozzák a madarak trilláját.

Esőcseppek (esőfelhők)

Esernyő: egy átlátszó műanyag esernyő megfelel a célnak. Kerüld a bonyolult képekkel mintázott esernyőket!

Lehetőségek az eső ábrázolására:

- Esőfelhő: vágj ki egy felhőt filcből, majd varrj vagy ragassz esőcseppeket a felhőre!
- Tölts meg egy palackot vízzel, és fúrj lyukakat a tetejére, hogy megmutathasd a gyermekeknek az „esőcseppeket”!

NYÁR

Fák/Virágok/Madarak

Mutass képeket a gyermekeknek fákról, virágokról, madarokról!

Kacsák

Műanyag- vagy gumikacsák. Készíts tavacszkát egy vízzel telt edényből néhány kavicsot helyezve az aljára!

ŐSZ

Mókus/Dió

Egy játékmókus és néhány darab megpucolt dió. A gyerekek egy őszi falevelekkel teli kosárba „rejtik” a diókat.

Őszi falevelek

Szórj faleveleket a padlóra, miközben beszélsz! Legyen egy kosárad vagy egy dobozod, amelyben a leveleket tárolod!

TÉL

Teknősbékák/Békák

Télen a teknősök és a békák megbújnak a levelek alatt, a farönkök repedéseiben, vagy beleássák magukat a tavak alján felgyülemlett sárba. Adj minden gyermeknek egy műanyagbékát vagy teknőst, hogy elrejtse a homok, a kövek vagy a rönkök alá! Vagy rejtsd el őket te magad, és kérd meg a kicsiket, hogy keressék meg őket!

Hópelyhek

- Polisztirolból készíts „hópelyheket”! Szórj néhány „hópelyhet” a padlóra, és kérd meg a gyermekeket, hogy gyűjtsék össze őket!

Medve/Barlang

A gyermekek egy barlangba helyezik a plüssmacikat, hogy „hibernáljanak”.

Lehetőségek a barlang ábrázolására:

Használj egy közepes méretű dobozt „barlang” gyanánt! Díszítsd a dobozt szürke vagy barna anyaggal! Ne feledd, hogy a doboz elejének úgy kell kinéznie, mint egy barlang bejáratának!

SZEZONÁLIS GYAKORLATOK (TAVASZ)

• Madarak

Amikor a tél folyamán lehullott hó és a fagy eltűnik, érezni kezdjük a meleget és a kellemes tavaszi napsütést. A tavasz egy különleges évszak. Ekkor kezdenek kizöldülni a fák, és a virágok is fokozatos növekedésbe kezdenek. Ha ilyenkor figyelmesen hallgatózol, hallani fogod a madarak énekét. Valószínűleg ők is ezt mondják: „Itt a tavasz! Köszönjük, Jézusunk, a tavaszt!” Örültök, hogy Jézus megalkotta a tavaszt? Hadd énekeljünk!

Ének

SZEZONÁLIS GYAKORLATOK (TAVASZ)

• Esőcseppek (Esőfelhők)

Mi esik tavasszal az égből? Hópelyhek? Nem. Eső? Igen. Jézus esőt küld, hogy megöntözze a fűvet, a fákat és a virágokat. Szeretitek nézni az esőt? Gyertek, üljünk felváltva az esernyő alá, mialatt az esőről énekelünk! (Nem kötelező. A gyerekek előre nyújtják a kezüket, és az esőt utánozzák ujjaikkal.)

Ének

SZEZONÁLIS GYAKORLATOK (NYÁR)

• Fák/Virágok /Madarak

Nagyon szeretem a nyarat! Hát ti? Jézus a nap meleg, kellemes sugarait ajándékozta nekünk. A nap segít a fáknak magasra nőni. Nyújtuk magasra a kezünket éneklés közben! A nap melege segíti az élénk színű virágok növekedését. Álljunk fel, és tegyünk úgy, mintha olyanok lennénk, mint a szélben hajladozó virágok! A madarak is szeretik a napfényt. Röpködnek és boldogan énekelnek.

Ének

SZEZONÁLIS GYAKORLATOK (NYÁR)

• Kacsák

Meg tudjátok mondani, mi ez? Igen, ez egy kacska. Ki teremtette a kacsát? Jézus alkotta. A kacsák szeretnek a vízben úszkálni nyáron. Gyertek, tegyük a kacsákat a vízbe éneklés közben!

Ének

SZEZONÁLIS GYAKORLATOK (ŐSZ)

• Őszi falevelek

Szívesen szemlélem a nagy, magas fákat. Jézus zöld levelekkel borítja be a fákat, hogy árnyékot nyújtsanak a forró nyárban. Mi történik, ha vége lesz a nyárnak? Mi lesz a zöld levelekkel? Narancssárgává, vörössé, sárgává vagy barnává válnak, majd a földre hullnak. Keressetek néhány gyönyörű falevelet, és tegyétek a kosárába!

• Ének

SZEZONÁLIS GYAKORLATOK (ŐSZ)

• Mókus/Dió

Tudjátok, mi ez? Igen, ez egy mókus. Ki teremtette a mókust? Jézus teremtette! Mit csinálnak a mókusok? Diót keresnek! A mókusok szeretnek minél több diót elrejteni, hogy télen megtalálhassák, és legyen ételmük. Hadd segítsünk a mókusnak elrejteni a diókat!

• Ének

SZEZONÁLIS GYAKORLATOK (TÉL)

• Hópelyhek

Télen néha valami fehér és hideg hull az égből. Mit szóltok, mi lehet az? (Mutass nekik hópelyheket, vagy, ha lehetséges, valódi havat!) A hó sok kis jégpehelyből áll. Jézus minden hópelyhet olyan szépek alkotott! Miközben énekelünk, választhattok magatoknak néhány szép hópelyhet!

• Ének

SZEZONÁLIS GYAKORLATOK (TÉL)

• Medve/Barlang

Hogyan szoktál felmelegedni télen, amikor nagyon hideg van, és hó takarja a földet? Igen. Pulóvert vagy kabátot veszel fel. Kesztyűt és meleg sapkát viselsz. Mit húzol a lábadra? Meleg csizmát. (Mutasd meg az említett tárgyakat!) De mit tesznek a barnamedvék azért, hogy felmelegedjenek télen? (Mutasd meg a medvét!) Jézus meleg bundát ad a barnamedvének. Ugyanakkor Jézus abban is segít neki, hogy barlangot találjon, ahol meghúzhatja magát a tél idejére.

• Ének

SZEZONÁLIS GYAKORLATOK (TÉL)

- **Teknősbéka/Béka**

Télen hideg van. Olykor hó takarja be a földet, a tavak pedig befagynak. Hálás vagy, hogy szép, meleg házban lakhatsz, amikor hideg van kívül? De hol laknak az állatok, amikor hideg van? Jézus minden állatnak segít felismerni, hogy hová bújjon. A béka egy kisállat, amely egész télen alszik. A falevelek, a tuskók vagy a sár alá bújva talál meleget.

- **Ének**

SZEZONÁLIS GYAKORLATOK (TÉL)

- **Tevékenység**

Énekelj a gyermekekkel egy általuk választott témájú éneket (Jézusról, a természetről, az állatokról stb.)!

AZ IHLETETT TOLL...

Hivatkozások a Szentírásból

Néhány bibliavers, amelyek megerősítik a teremtés történetét:

1Mózes 1,2	A teremtés története
2Mózes 20:8–11	A szombat, a Teremtő jele
Jób 38, 39	Isten hatalmának megnyilvánulása a teremtésben
Zsoltárok 8	Isten a Teremtő, Őt imádjuk
Zsoltárok 95	A Teremtő és a teremtett ember
Zsoltárok 104	Dicsőség a Teremtőnek
Zsoltárok 33:6–9	Az Úr szava által történő teremtés
Ésaiás 40:25–28	Isten ereje tartja fenn a teremtett világot
Ésaiás 45:18	Isten célja a föld megteremtésével
Ésaiás 65:17–25	Az Újföld
János 1:1–4	Jézus minden dolog Teremtője
Kolossé 1:14–17	Jézus, a Megváltó (Zsoltár 51:10; 2 Korinthus 5:17)
Zsidó 11:3	Hit által hisszük, hogy a világ teremtés által jött létre
Jelenések 14:6,7	Az első angyali üzenet: Imádjátok a Teremtő Istent!
Jelenések 21:1	Új ég és új föld

A Biblia fő témáját a Teremtő és az Ő teremtményei képezik. Ugyanakkor erre épül a történelem is. Mózes első könyvének első fejezetei a teremtés történetéről szólnak, míg a Jelenések utolsó fejezete minden dolog újjáteremtésével végződik.

Hivatkozások a Prófétaság Lelke ihlette írásokból

Bevezetés

Itt van Isten teremtésének kezdete, amely megszámolja a csillagokat, amely az egész világot teremtette. Földünk csupán egy kis pont, és úgy feledésbe merült volna a világok sokaságában, mint egy elveszett falevél az erdő fái között. A népek olyanok előtte, „mint egy vízcsepp a vödörben” és „mint egy porszem a mérlegserpenyőben (...)”. (Ésa 40:15) (Jézus élete, 40. o.)

Krisztushoz tartozol azáltal, hogy Ő megteremtett téged, de azért is, mert megváltott, és Isten dicsősége része az egyéni sikerednek. (*That I May Know Him*, 309. o.)

Isten számos világot teremtett

Úgy tűnik, sokan azt hiszik, hogy Isten Világegyeteme a mi világunkból és a mennyei hajlékból áll, nem igaz?

De Isten számos világot teremtett, amelyek engedelmeskednek az Ő törvényének. Ezek a birodalmak a Teremtő dicsőségére szolgálnak. E világok lakói is látják azt a hatalmas árat, amelyet az ember megváltásáért fizettek, és álmélikodnak rajta.

Az Úr megmutatta nekem más világok tájait is. Szárnyakat kaptam, és egy angyal kísért el a városból egy fényes és dicsőséges helyre. A hely füve élénkzöld volt, és a madarak kellemes dalt csiripeltek. A lakók nemesek, nagyszerűek és csodálatosak voltak. Magatartásuk Jézus képét tükrözte, megjelenésük szent örömet sugárzott, a hely szabadságát és boldogságát hirdetve.

„Megkérdeztem egyiküket, hogy miért olyan csodálatosak és szépségük miatt nagyobb a földiekénél. Ők így válaszoltak: »Szigorúan engedelmeskedtünk Isten parancsolatainak, és nem voltunk engedetlenek, mint a földön élők.« Aztán láttam két fát. Az egyik úgy nézett ki, mint az élet fája a városból. Mindkettő gyümölcse kíváncsi volt, de az egyikről nem ehetek. Hatalmukban állt ugyan mindkettőről enni, de az egyikről tilos volt enniük. Ekkor így szólt hozzám az engem kísérő angyal: »Senki sem evett ezen a helyen a tiltott fáról, de ha esznek belőle, elesnek.«” (Maranatha, 368. o.)

Világunk teremtése, amelyet már Sátán bukása előtt megterveztek

Sátán bukása előtt az Atya az ember teremtéséről tanácskozott Fiával. Elhatározták, hogy megteremtik ezt a világot, állatokat hoznak létre, és az embert teszik úrrá a Földön minden élőlény felett. Amikor Sátán tudomást szerzett Isten szándékáról, irigykedve tekintett Krisztusra, és féltékeny volt, amiért az Atya nem egyeztetett vele is az ember megteremtése előtt. (*Spiritual Gifts*, 3. köt., 33. o.)

A teremtés nagy elve

Mert közülünk senki sem él önmagának” (Róma 14:7). Ez Isten törvénye a mennyben és a földön. Isten a nagy középpont. Tőle származik minden élet. Övé minden szolgálat, minden tisztesség és a teremtetett lények teljes engedelmsége. Számukra ugyanaz a nagyszerű életelv létezik – az Istentől való függés és a Vele való együttműködés életelve. Annak a kapcsolatnak kellett volna létrejönnie Isten földi családján belül, amely Isten tiszta mennyei családjá körében uralkodott. Istennek engedelmeskedve, Ádámnak kellett a családfőnek lennie a földön, hogy ily módon tiszteletben tartsa és bemutassa a mennyei család alapelveit. Ez békét és boldogságot hozott volna. De Sátán elhatározta, hogy szembeszáll azzal a törvénnyel, amely kimondja, hogy „senki sem él önmagának”. Ő magának akart élni. Arra törekedett, hogy maga is a befolyás középpontjává váljon. Innen eredt a lázadás a mennyben, és ugyanennek az elvnek az emberek általi elfogadása vezetett Földünkön is a bűn megjelenéséhez. Amikor Ádám vétkezett, az ember elszakadt a menny által megszabott középponttól. Egy démon vált a világ központi hatalmává. Ahol Isten trónjának kellett volna lennie, ott Sátán állította fel a trónját. A világ önkéntes áldozatként helyezte az ellenség lábai elé hódolatát.

Ki tudta volna ezek után visszaállítani az Isten által rendelt elvek és az Ő uralkodásának érvényességét, hogy ezáltal megghiúsítsa Sátán terveit, és visszatérítse a világot az Iránta való hűséghez? (...) „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (János 3:16). Ez a gyógyír a bűnre. (*Tanácsok a gyülekezeteknek*, 6. köt., 236. o.)

Az adományozás nagy törvénye

Nincs sehol semmi – az önző emberi szíven kívül –, ami önmagának élne. A levegőben röpködő madarak közt, a földön nyüzsgő állatok közt egy sincs, amely ne szolgálná mások életét. Az erdő minden levele, a pázsit minden fűszála betölti rendeltetését. Minden egyes fa, bokor és fűszál olyan életelemet áraszt magából, amely nélkül sem ember, sem állat nem élhet; az ember és az állatvilág viszont a fák, bokrok és a fűszálak életét szolgálja. A virágok illatot árasztanak és áldásul tárják fel szépségüket a világnak. A Nap világok ezreinek örömeire ontja sugarait. Az óceán – forrásaink és kútjaink éltetője – magába fogadja a föld összes folyamát, de csak azért, hogy továbbadja. A tengerből felszálló pára záporként hull vissza: megöntözi a földet, hogy belőle élet sarjadhasson.

A kevesebbet mondó példák után azonban szemléljük Istent Jézusban. Jézusra tekintve láthatjuk: Istenünk dicsősége abban áll, hogy adhat. „Semmit sem cselekszem magamtól” (Jn 8:28) – mondta Krisztus. „Elküldött Engem amaz élő Atya, és Én az Atya által élek” (Jn 6:57). „Én nem keresem az Én dicsőségemet” (Jn 8:50), hanem Annak dicsőségét, aki elküldött Engem (Vö. Jn 7:18). E szavak elénk tárják azt a hatalmas elvet, amely az élet törvénye az egész világegyetem számára. Krisztus mindent Istentől kapott, de azért kapta, hogy továbbadja. Az összes teremtetett lényért szolgálatot végez a mennyben, így az Atya élete a szeretett Fiún keresztül árad mindennekhez, s a Fiú által tér vissza a dicséret és boldog szolgálat szeretettel telt folyama mindenek hatalmas Forrásához. Így zárul Krisztusban az áldások körforgása, amely szemlélteti a nagy Adományozó jellemét – az élet törvényét. (*Jézus élete*, 20. o.)

A teljes menny érdeklődik a teremtés iránt

A teljes menny mélyen és örömmel érdeklődött a föld és az ember teremtése iránt. Az emberi lény új és különleges volt. „Isten képmására” teremtetett, és az volt Isten terve vele, hogy benépesítse a földet. (*The Review and Herald*, 1902. február 11.)

A menny újbóli benépesítésének terve

Isten az embert az Ő dicsőségére teremtette. (...) Isten célja az volt, hogy újra benépesítse a mennyet az emberi családdal, amennyiben engedelmeskednek az Ő Szavának. Próbára tette Ádámot, hogy lássa, hűséges lesz-e. (...) Ha átment volna a próbán, a gyermekeknek szánt tanácsai csupán a hűségről szóltak volna. Elméje és gondolatai azonosak lettek volna Isten gondolataival. (...) A jelleme Isten jelleme szerint alakult volna. (*HNA Biblia-kommentár*, 1. köt., 1082. o.)

Isten hangja

Világunk teremtésekor Isten nem volt adósa egy már korábban létező anyagnak. Éppen ellenkezőleg, Jehova szavára minden anyagi és lelki dolog előállott, és az Ő terve szerint formálódott meg. Az ég és egész serege, a föld és minden, ami rajta van, nem csupán az Ő kezének a munkája, hanem az Ő szájának lehelete által kelt életre. (*The Upward Look*, 340. o.)

Isten Igéje

Az a teremő energia, amely létrehozta a világokat, Isten szavában van. Ez az Ige erőt ad; életet teremt. Minden parancsa ígéret, amelyet ha az akarat magáévá tesz és a lélek elfogad, akkor a Végtelen életét viszi magával. Átformálja természetünket, és lelkünket Isten képmására újjáteremti. (*Nevelés*, 126. o.)

Gyönyörű világunk

Amikor Isten megalkotta a földet, hegyeket, dombokat és síkságokat teremtett, amelyeken folyókat és patakokat helyezett el. A föld nem egyetlen hatalmas síkságból állt: a táj egyhangúságát dombok és hegyek szakították meg, amelyek nem voltak annyira magasak és érdesek, mint napjainkban, hanem szép és szimmetrikus alakjuk volt. Magas, csupasz sziklát nem lehetett látni, mert föld borított valamennyit, és a sziklák vázat képeztek a földnek. A gyönyörű dombokat, hegyeket és síkságokat növények, virágok és mindenféle magas, fenséges fák díszítették, amelyek sokkal magasabbak és szebbek voltak, mint a mai fák. A levegő tiszta és egészséges volt, és a Föld egy nemes palotára emlékeztetett. Az angyalok örömmel figyelték Isten csodálatos műveit. (*Spiritual Gifts*, 3. köt., 33. o.)

Az Isten képmására teremtett ember

A föld és a rajta élő teremtmények megalkotása után az Atya és a Fiú véghezvitte tervét, amelyet még Sátán bukása előtt fektettek le: embert teremtettek az Ő képükre és hasonlatosságukra. Együtt dolgoztak a föld és a rajta lakó valamennyi élőlény megteremtésén. Ekkor jelentette ki Isten, hogy: „Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra.” Amikor Teremtője kezéből kikerült, Ádám nemes termetű volt, és gyönyörű, szimmetrikus testfelépítéssel rendelkezett. Több mint kétszer magasabb volt, mint a mai élő emberek, és arányos volt az alkata. Az arcvonásai

tökéletesek és gyönyörűek voltak. Bőre nem volt sem fehér, sem sápadt, hanem pirosposzsgás, és sugárzott az egészségtől. Éva nem volt olyan magas, mint Ádám. Feje éppen a válla fölé ért. Ő szintén nemes és nagyon szép alkatú volt, tökéletes szimmetriájú testfelépítéssel. (*Spiritual Gifts*, 3. köt., 33. o.)

Az élet – Isten lehelete

Egy Személyként létező Isten hatalma nyilvánult meg az ember teremtésekor. Amikor Isten megteremtette az embert a saját képmására, az emberi alak minden szempontból tökéletes volt ugyan, de élettelen. Akkor egy személyes Isten, aki önmaga által létezik, az élet leheletét lehelte erre az alakra, és az ember élő, értelmes lénnyé vált. Az emberi test minden része mozgásba lendült. A szív, az artériák, a vénák, a nyelv, a kezek, a lábak, az érzékek, a mentális képességek mind megkezdtek működésüket, és mindegyiket bizonyos törvények szabályozták. Az ember élő lélekke vált. Krisztus – az Ige – Istenként és Személyként teremtette meg az embert, intelligenciával és hatalommal ruházva fel őt. Istenben élünk, mozgunk és létezünk. Minden szívdobbanás, minden lélegzetvétel Attól származik, aki az élet leheletét lehelte Ádám orrába – a mindig jelenlévő Istentől, a hatalmas Vagyoktól. (*The Review and Herald*, 1898. november 8.)

A nagy életerővel teremtett ember

Isten olyan életerővel ruházta fel az embert, hogy képes volt megbirkózni az emberi faj romlott szokásai következtében elszaporodó betegségekkel, amelyeknek hatezer éven keresztül továbbra is ellenállt. Ez önmagában elégséges ahhoz, hogy bizonyosságot tegyen arról az erőről és energiáról, amellyel Isten felruházta az embert a teremtéskor. Több mint kétezer évnyi büntettség és az alantas szenvedélyeknek való behódolásra volt szükség ahhoz, hogy az emberi faj nagyobb mértékű megbetegedést tapasztaljon. Ha Ádám nem lett volna felruházva hússzor akkora életerővel, mint amilyen a mai emberek rendelkeznek, akkor az emberi faj a jelenlegi – a természet törvényét áthágó – életmódjának következtében rég kihalt volna a Földről. Krisztus első eljövételének idején az emberi faj olyan sebességgel indult hanyatlásnak, hogy az addig felgyülemlett valamennyi betegség ránehezedett az akkor élő nemzedékre, kimondhatatlan szerencsétlenségek és szenvedések áradatát hozva magával. (*Bizonyágtételek a gyülekezetnek*, 3. köt., 138. o.)

A teremtés

Pátriárkák és próféták, 2. fejezet

„Az Úr szavára lettek az egek, és szájának leheletére minden seregök. (...) Mert ő szólt és meglett, ő parancsolt és előállott” (Zsolt 33:6,9) „Ő fundálta a földet az ő oszlopain, nem mozdul az meg soha örökké”. (Zsolt 104:5)

A föld rendkívül szép volt úgy, ahogy Alkotója kezéből kikerült. Felszínét hegyek, dombok és síkságok tették változatossá; elragadó folyók és gyönyörű tavak tarkították. De azok nem meredek, zord dombok és hegyek voltak, tele félelmetes lejtőkkel és ijesztő szakadékokkal, mint a mostaniak. A föld sziklás vázának éles, érdes peremeit betemette a termékeny talaj, amely mindenütt gazdag növényzettel zöldellt. Nem voltak visszataszító mocsarak és sivár pusztaságok. Mindenütt bájos cserjék és pompás virágok köszöntötték az embert. A magaslatokat fák koronázták, fenségesebbek, mint a mostaniak. A levegő tiszta és egészséges volt, mentes káros kigőzölgéstől. A táj szépsége túlszárnyalta a legpompásabb palota díszes parkját. Az angyalsereg gyönyörködve nézte ezt a képet, és örvendezett Isten csodálatos művének.

Miután Isten létrehozta az állatoktól nyüzsgő és növényektől bővülő földet, művének koronájaként megteremtette az embert, akinek a gyönyörű földet berendezte. Úrrá tette minden felett, amit szemével át tudott fogni; mert „monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék [...] mind az egész földön [...] Teremté tehát Isten az embert az ő képére, [...] férfiúvá és asszonnyá teremté őket” (1Móz 1:26-27). Itt világosan feltárul az emberiség eredete. Az isteni feljegyzés olyan világos, hogy téves következtetéseknek nincs alapja. Isten az embert a saját képmására teremtette. Ebben nincs semmi titokzatos. Alaptalan az a feltevés, hogy az ember lassú, fokozatos fejlődéssel alakult ki az alsóbbrendű állat- vagy növényvilágból. Ez a tanítás a Teremtő csodálatos munkáját az ember szűk, földi fogalmaihoz alacsonyítja le. Az ember olyan eltökélten tagadja Istent mint a világegyetem korlátlan urát, hogy lefokozza saját magát, és megfosztja eredetének méltóságától. Aki a magasba helyezte a csillagvilágokat, és nagy hozzáértéssel színezte ki a mező virágait, aki betöltötte a földet és az eget hatalmának csodáival, amikor dicsőséges művének bekoronázása következett – hogy a gyönyörű föld uraként valakit a középpontba helyezzen –, olyan lényt teremtett, aki méltó a neki

életet adó kézhez. Az emberiség családfája, ahogy azt az ihletett Ige megadja, nem valami fejlődő csírákig, puhatestű állatokig és négy lábúakig követi nyomon eredetét, hanem a hatalmas Teremtőig. Ádám a földből formálva is „Isten fia” volt.

Isten az embert - mint képviselőjét - az alacsonyabb rendű lények fölé helyezte. E lények nem tudják megérteni, sem elismerni Isten korlátlan uralmát, de Isten úgy alkotta őket, hogy képesek legyenek szeretni és szolgálni az embert. A zsoltáros így beszél: „Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél: [...] a mezőnek vadait is; Az ég madarait és [...] mindent, ami a tenger ösvényein jár” (Zsolt 8:7-9).

Az embernek Istent kellett tükröznie – mind külsejében, mind jellemében. Egyedül Krisztus az Atya „valóságának képmása” (Zsid 1:3); de az embert Isten a maga hasonlatosságára formálta. Természete összhangban volt Isten akaratával. Értelme fel tudott fogni mennyei dolgokat. Érzései tiszták voltak; vágyait és érzelmeit értelme uralta. Az ember szent volt, Isten képmását boldogan, akarata iránti tökéletes engedelmességgel viselte.

Ahogy az ember Teremtője kezéből kikerült, termete fenséges volt, alakja tökéletesen arányos. Arcszíne viruló egészségről tanúskodott, és az élet fényétől és örömétől ragyogott. Ádám sokkal magasabb volt, mint a föld mostani lakói. Éva termete valamivel kisebb volt, de alakja nemes és nagyon szép. A büntelen pár nem viselt mesterséges öltözeteket; fény és dicsőség takarta be őket, mint az angyalokat. Ameddig engedelmeskedtek Istennek, ez a palást burkolta be őket.

Miután Isten megteremtette Ádámot, minden élő teremtményt elé hozott, hogy nevet adjon nekik. Ádám látta, hogy mindegyikük kapott társat, de „hozzá illő segítő társat nem talált”. Isten összes földi teremtménye között nem volt egy sem olyan, mint az ember. És Isten így szólt: „Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt” (1Móz 2:18). Isten nem magányos életre teremtette az embert, hanem társas lénynek. Társ nélkül az Éden szépsége és örömteli foglalatosságai nem nyújtottak volna tökéletes boldogságot. Megértés és társ utáni vágyát még az angyalokkal való közösség sem elégíthette volna ki. Egy lény sem volt vele egyforma természetű, akit szerethetett és aki szerethette.

Isten maga adott társat Ádámnak. Ő szerzett neki „segítő társat” – neki megfelelő segítő, hozzá szabott társat, aki egy lehetett vele szeretetben és megértésben. Isten Évát egy bordából teremtette, amelyet Ádám oldalából vett ki, jelezve, hogy nem uralhatja fejként Ádámot, nem taposhatja

lábbal őt mint alsóbbrendűt, hanem mellette kell állnia mint vele egyenlő, akit Ádám szeret és véd. Az ember része, második énje volt, csont a csontjából és hús a húsból, tanúsítva azt a szoros egységet és szerető ragaszkodást, amelynek e kapcsolatban meg kell lennie. „Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja” (Ef 5:29). „Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté” (1Móz 2:24).

Isten adta össze az első házaspárt. Ennek az intézménynek a szerzője tehát a világegyetem Teremtője. „Tisztességes [...] a házasság” (Zsid 13:4). Ez volt Isten egyik első ajándéka az embernek, és ez egyike annak a két intézménynek, amelyet Ádám a bukás után magával vitt az Éden kapuin túlra. Amikor az ember felismeri és követi a mennyei elveket ebben a kapcsolatban, a házasság áldás; őrzi az emberiség tisztaságát és boldogságát, kielégíti az ember társas igényét, nemesíti fizikai, értelmi és erkölcsi természetét.

„És ültete az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezteté az embert, akit formált vala” (1Móz 2:8). Minden, amit Isten teremtett, tökéletesen szép volt, és úgy tűnt, hogy semmi sem hiányzik a szent pár boldogságához; de Isten még további jelét adta szeretetének. Egy kertet készített elsősorban otthonukként. Ebben a kertben volt mindenféle fa, közülük sok megrakottan illatos, ízletes gyümölcsrel. Voltak ott szőlőtövek, nagyon kellemesek a szemnek, a legváltozatosabb színű, csábító gyümölcsöktől roskadozó ágaikkal. Ádámnak és Évának kellett a szőlővesszőkből lugast alakítani, így készítve maguknak lakást a gyümölcsrel borított élő lombozatból. Voltak ott pazar színekben tündöklő illatos virágok is. A kert közepén állt az élet fája, amely pompásabb volt az összes többi fánál. Gyümölcse arany és ezüst almának tűnt, és állandósítani tudta az életet.

A teremtés most teljes volt. „Elvégezteték az ég és a föld, és azoknak minden serege” (1Móz 2:1). „És látá Isten, hogy minden, amit teremtett vala, ímé igen jó” (1Móz 1:31). Éden virágzott a földön. Ádám és Éva szabadon oda mehetett az élet fájához. A bűn szennye és a halál árnyéka nem csúfította el a gyönyörű teremtettséget. „Együtt örvendezének a hajnalcsillagok, és Istennek minden fiai vigadoznak” (Jób 38:7).

A hatalmas Jahve lefektette a föld alapjait; az egész világot szépségbe öltöztette, és az

ember számára hasznos dolgokkal töltötte meg; megteremtette a szárazföld és a tenger csodáit. A teremtés hatalmas munkája hat nap alatt befejeződött. És Isten „[...] megszűnék a hetedik napon minden munkájától, amelyet alkotott vala. És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt vala meg minden munkájától, melyet teremtve szerzett vala Isten” (1Móz 2:2-3). Isten elégedetten nézte keze munkáját. Minden tökéletes volt, méltó isteni szerzőjéhez. És Isten megpihent, nem mintha elfáradt volna, hanem mint aki nagyon meg van elégedve bölcsessége és jósága gyümölcsével, dicsősége megmutatkozásával.

Isten, miután megpihent a hetedik napon, megszentelte azt a napot, illetve elkülönítette az ember számára nyugalomnapként. A Teremtő példáját követve az embernek is meg kell pihennie ezen a szent napon, hogy amint az égre és a földre néz, elgondolkozzék Isten csodálatos teremtési munkájáról; és amint látja Isten bölcsességének és jóságának bizonyítékait, szíve megteljen Alkotója iránti szeretettel és hódolattal.

Isten azzal, hogy megáldotta a hetedik napot, emléket állított az Édenben teremtési művének. A szombatot rábízta Ádámról, az egész emberi család atyjára és képviselőjére. Megünneplésével a föld minden lakója kifejezheti hálás elismerését azért, hogy Isten a Teremtője, jogos és legfőbb Ura. Tehát a szombat beiktatása teljesen emlékeztető jellegű az egész emberiség számára. Nincs benne semmi homályos, és nem korlátozódik egyetlen népre.

Isten látta, hogy az embernek még a Paradicsomban is szüksége van a szombatra; arra, hogy a hét egyik napján félretegye saját érdekeit és foglalatosságát, mélyebben elgondolkozzék Isten művein, elmélkedjék hatalmáról és jóságáról. Szüksége volt a szombatra, hogy az élenkben emlékeztesse Istenre, és hogy hálát ébresszen, mert jóságos Teremtőjétől kapta mindazt, aminek örül és amit birtokol.

Isten azt akarja, hogy a szombat a Teremtő alkotásainak szemlélésére készítse az embert. A természet az ember érzékeihez szól, és azt hirdeti, hogy van egy élő Isten, a Teremtő, minden dolog legfőbb Ura. „Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat. Nap napnak mond beszédet; éj éjnek ad jelentést” (Zsolt 19:2-3).

Az a szépség, amelybe a föld öltözik, Isten szeretetének egyik jele. Ezt a szeretetet figyelhetjük meg az örök hegyekben, a fenséges fáknak, a bontakozó rügyekben és a pompás virágokban. Mind Istenről beszélnek. A szombat, amely állandóan Alkotójukra mutat, arra szólítja az embert, hogy nyissa ki a természet könyvét és fedezze fel benne a Teremtő bölcsességét, hatalmát és szeretetét.

Ősszüleink számára, bár Isten ártatlannak és szentnek teremtette őket, nem volt kizárva a vétkezés lehetősége. Isten szabad erkölcsi lényekké alkotta őket, akik értékelni tudják jellemét - bölcsességét és jóságát –, kíváncsainak méltányosságát, és szabadságukban áll, hogy engedelmeskedjenek vagy megtagadják az engedelmisséget. Társaloghattak Istennel és a szent angyalokkal. De örök biztonságuk megszerzése előtt ki kellett állniuk hűségük próbáját. Az ember létének kezdetén Isten korlátot szabott az ember vágyainak, annak a végzetes szenvedélynek, amelyen Sátán bukása alapult. A tudás fája, amely a kert közepén az élet fája közelében állt, volt ősszüleink engedelmisségének, hitének és szeretetének próbája. Míg az összes többi fáról szabadon ehetek, annak az egy fának a gyümölcsét halálbüntetés terhe mellett tilos volt megkóstolniuk. Ki voltak téve Sátán kísértéseinek; de ha kiállják a próbát, Isten végül kivonja őket a kísértő hatalma alól, hogy örökre élvezhessék Isten kegyét.

Isten törvény alá helyezte az embert létének nélkülözhetetlen feltételeként. Isten kormányzatának alattvalója volt, és egy kormányzat sem állhat fenn törvény nélkül. Isten úgy is teremthette volna az embert, hogy képtelen áthágni törvényét; visszatarthatta volna Ádám kezét a tiltott gyümölcs érintésétől; de akkor az ember nem lett volna szabad erkölcsi lény, hanem csak akarati nélküli báb. A döntés lehetősége nélkül engedelmissége nem lett volna önkéntes, hanem kikényszerített. Jelleme nem fejlődhetett volna. Ez a mód ellentétben állt Istennel azzal a tervével, amely alapján más világok lakóival bánik. Ez méltatlan lett volna az emberhez mint értelmes lényhez, és alátámasztotta volna Sátánnak azt a vádját, hogy Isten zsarnokként uralkodik.

Isten az embert igaznak teremtette. Nemes jellemvonásokkal ruházta fel a bűnre való hajlam nélkül. Megáldotta kiváló értelmi képességekkel, és elé tárta a hűség és engedelmisség lehető legsúlyosabb indokait. Tökéletes és állandó engedelmisség volt az örök boldogság feltétele. Csak ezzel a feltétellel járulhattak az élet fájához.

Ősszüleink otthonának példaképül kellett szolgálnia gyermekeiknek a föld benépesítésekor. Az az otthon, amelyet Isten keze tett széppé, nem volt fényűző hely. A büszke ember pompás és drága építményekben talál gyönyörűséget és saját keze munkájával kérkedik; Isten azonban egy kertbe helyezte Ádámot. Ez a kert volt a lakása. A kék ég volt a boltozata; a pompás virágokkal, élő zöld

szőnyeggel díszített föld a padlózata, és a gyönyörű fák levéldíszes ágai vontak mennyezetet az ágy fölé. Falain a legpompásabb díszek függtek – a legnagyobb művész keze munkái. A szent párt körülvevő dolgok örökérvényű tanulságul szolgálnak – arra tanítanak, hogy az igazi boldogság nem a pompában és fényűzésben található, hanem az Istennel való közösségben, amely teremtett munkáin keresztül ápolható. Ha az ember kevesebb figyelmet szentelne a mesterséges dolgoknak, és egyszerűbben élne, sokkal jobban megfelelné teremtése mennyei céljának. A büszkeséget és becsvágyat soha nem lehet kielégíteni, de az igazán bölcsnek bensőséges és felemelő örömet találnak azokban az örömforrásokban, amelyeket Isten elérhetővé tett mindenki számára.

Isten az Éden lakóira bízta a kert gondozását; az emberre bízta, „hogy mívelje és őrizze azt” (1Móz 2:15). Elfoglaltságuk nem volt fárasztó, hanem kellemes és felüdítő. Isten a munkát áldásul adta az embernek, hogy elfoglalja értelmét, erősítse testét és fejlessze képességeit. Ádám a szellemi és fizikai tevékenységben szent létének egyik legnagyobb örömét találta. Amikor engedetlensége következményeként el kellett hagynia gyönyörű otthonát, és mindennapi kenyerének megszerzésére kénytelen volt a kemény talajjal küzdeni, az a munka, bár nagyon különbözött a kertben végzett kellemes foglalatosságtól, a kísértés elleni védelem és az öröm egyik forrása volt. Tévednek azok, akik a munkát átoknak tartják, jöllehet az fáradságos és fájdalmas. Sok gazdag lenézi a munkásokat, de ez teljesen ellentétben áll azzal, ami Isten szándéka volt az ember megteremtésekor. Hogyan is hasonlítható még a leggazdagabbak vagyona is a nemes Ádám örökségéhez? De Ádám nem tétlenségre volt teremtve. Teremtőnk, aki tudja, mi szolgálja az ember boldogságát, munkát adott Ádámnak. Csak a dolgozó férfiak és nők találják meg az élet örömét. Az angyalok szorgalmas munkások; Isten szolgálói, akik az emberek fiainak szolgálnak. A Teremtőnél nincs helye a tespedtségnek és a tunyaságnak.

Amíg Ádám és társa hű volt Istennel, ők voltak az egész föld urai. Korlátlan uralmat kaptak minden élő dolog felett. A bárány és az oroszlán békésen játszadozott közelükben, vagy együtt feküdtek lábuknál. A vidám madarak körülöttük röpködtek, és nem féltek. Boldogan zengtek dicséretet Teremtőjüknek. Ádám és Éva is velük együtt adott hálát az Atyának és a Fiúnak.

Ádám és Éva nemcsak Isten atyai gondoskodását élvező gyermekek voltak, hanem tanulók is a végtelen bölcs Isten iskolájában. Élvezték az angyalok látogatásait, és beszélgethettek Alkotójukkal Őt eltakaró fátyol nélkül. Tele voltak az élet fájától áradó erővel; értelmi képességeik csak kevéssel maradtak el az angyalokéi mögött. A látható világegyetem titkai – „a tökéletes tudásnak csudái” (Jób 37:15) – az eligazítás és öröm kimeríthetetlen forrását kínálták nekik. A természet törvényeit és műveit, amelyek hatezer éven át

témát adtak az embernek a kutatásra, feltárta előttük a mindenség végtelen Tervezője és Fenntartója. Tanulmányozták a leveleket, a virágokat és a fákat, életük titkairól faggatva őket. Ádám jól ismert minden élő teremtményt a vízben játszadozó hatalmas leviatántól a napsugárban lebegő porszemnyi bogárig. Mindegyiknek ő adott nevet; ismerte természetüket és szokásaikat. Isten dicsőségét az egekben, a rendben keringő megszámlálhatatlan világot, azt, hogy „miként lebegnek a felhők”, a fény és a hang, a nappal és az éjszaka titkai – összüleink mind tanulmányozhatták. Az erdő minden levele, a hegyek minden köve, minden fénylő csillag, a föld, a levegő és az égbolt Isten nevét hordta magán. A teremtés rendje és harmóniája végtelen bölcsességről és hatalomról beszélt. Mindig feledzhetek valamilyen szépséget, amely még jobban elmélyítette szívükben a szeretet, és hálájuk újabb kifejezésére indította őket.

Ameddig híven követték Isten törvényét, egyre jobban tudtak ismereteket szerezni, örülni és szeretni. Tudásuk állandóan új kincsekkel gazdagodott, a boldogság új forrásait fedezték fel, és egyre tisztább fogalmakat kaptak Isten felmérhetetlen, kiapadhatatlan szeretetéről.

Hétnapos hét

Pátriárák és próféták, 9. fejezet
(válogatás)

Az első hét, amelyet Isten mért ki, az egymást követő hetek mércéje az idők végéig. Minden más héthez hasonlóan ez a hét is hét valóságos nappal állt. Isten hat napot fordított a teremtés munkájára, a hetedik napon pedig megpihent, azután megáldotta ezt a napot és az ember pihenőnapjaként elkülönítette.

Állandóan akadnak olyanok, akik természetes okokkal magyarázzák a teremtés művét. Még vallásos keresztények is elfogadják a Szentírás világos tényeivel szembeni emberi okfejtést. Sokan ellenzik a próféciák tanulmányozását, különösen a Dániel és a Jelenések könyvét, mondván, azok oly homályosak, hogy nem tudjuk megérteni. De pontosan ezek az emberek készséggel elfogadják a geológusok mózesi feljegyzéssel ellentétes feltevéseit. De ha az isteni kinyilatkoztatást oly nehéz megérteni, következetlen dolog elfogadni pusztá feltevéseket azzal kapcsolatban, amit Isten nem nyilatkoztatott ki!

„A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig miénk és a mi fiainké mind örökké” (5Móz 29:29). Hogy Isten miként valósította meg a teremtés művét, azt

Ő soha nem nyilatkoztatja ki az embereknek; az emberi tudomány nem tudja kikutatni a Magasságos titkait. Teremtői hatalma éppoly megfoghatatlan, mint létezése.

Mindennek Isten a forrása. Minden igaz tudomány összhangban van Isten művével; minden igaz nevelés az Ő kormányzata iránti engedelmességhez vezet. A tudomány új csodákat tár elénk; magasba szárnyal, és új mélységeket kutat fel, de semmi olyat nem hoz elő, ami ellentétben áll Isten kinyilatkoztatásával. A tudatlanság megpróbálhat a tudományra hivatkozva hamis nézeteket támogatni Istenről, de a természet könyve és az írott Ige fényt áraszt egymásra. Mindez arra indítja az embert, hogy imádjá a Teremtőt, és tudatosan bízjon Igéjében.

A teremtés művei azonban Isten hatalmáról és nagyságáról tanúskodnak. „Az egek beszélik Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat” (Zsolt 19:2). A tudomány segíti Isten megértésében azokat, akik az írott Igét választják tanácsadójuknak. „Ami nem látható belőle: örök hatalma és istensége, az a világ teremtésétől fogva alkotásainak értelmes vizsgálata révén meglátható” (Róm 1:20 ÚPF).

A szombat

Nevelés, 29. fejezet

A szombat értéke a nevelés terén felbecsülhetetlen. Amit Isten elkér tőlünk, azt gazdagságával, dicsőségével átformálva adja vissza. A tized, amit Izraeltől igényelt, arra volt hivatott, hogy az emberek között fenntartsa a mennyei templom mintájára épített szentélyt a maga fenséges szépségében mint saját jelenlétének jelét a földön. Ugyanígy időnknek azt a részét, amit Ő elkér tőlünk, az Ő nevével és pecsétjével ellátva adja vissza nekünk. „...jel az én közöttem és ti köztetek..., hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr”. „Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt” (2Móz 31:13; 20:11). A szombat Isten teremtő és megváltó hatalmának jele, úgy mutat rá Istenre, mint az élet és bölcsesség forrására és visszastral az ember kezdeti dicsőségére, így tanúsítja

Isten célját, ami nem más, mint újjáteremteni bennünket saját képására.

A szombat és a család intézményét egyaránt az Édenben alapította Urunk, és az Ő tervében a kettő elválaszthatatlanul kapcsolódik egymáshoz. Ezen a napon – az összes többi napnál inkább – van lehetőségünk arra, hogy édeni életet éljünk. Isten tervében az szerepelt, hogy a család tagjai együtt dolgozzanak és tanuljanak, együtt töltsék az istentisztelet és az üdülés idejét, az apa legyen a család papja, az anya és az apa a tanítók, akik társai gyermekeiknek. A bűn következtében azonban, az életkörülmények változása miatt ez a közösség igencsak megtört. Gyakran előfordul, hogy az apa egész héten alig látja gyermekeit. Szinte egyáltalán nincs lehetősége a velük való közösségre vagy tanításukra. Isten szeretete azonban határt szabott a munka követelményeinek, irgalmas kezét a szombat fölé helyezte. Ez az Ő napja, amikor alkalmat biztosít a családoknak arra, hogy közösségben legyenek vele, a természettel és egymással.

Mivel a szombat az Ő teremtetési hatalmának emlékműve, ezért ilyenkor különleges módon ismerhetjük meg Istenünket teremtetett művein keresztül. A gyerekek fejében a szombatnak a puszta gondolata is kapcsolódjék össze a természet szépségeivel! Boldog az a család, aki úgy mehet az imádság házába szombaton, mint ahogy Jézus és tanítványai mentek a zsinagógába: át a mezőkön, a tóparton, a ligeteken keresztül. Boldog az az apa és anya, aki Isten írott Igéjét a természet nyitott lapjairól vett illusztrációkkal szemléltetheti, és összegyűjtheti családját a zöld fák alatt, a friss, tiszta levegőn, hogy ott tanulják az Igét és énekeljenek dicséretet mennyei Atyáknak.

Az ilyen együttlétek által a szülők olyan fonalakkal fűzhetik gyerekeiket magukhoz – s egyúttal Istenhez is –, amelyek sosem szakíthatók el.

A szombat az elméleti tudás elsajátítására is felmérhetetlen értékű alkalom. Tanuljuk a szombatiskolai leckét, de ne csak úgy, hogy a szombati tanulmány alapigéjét elolvassuk! Tanuljuk át már szombat délután a következő heti leckét, majd naponként ismételjük át, illetve olvassuk el az oda vonatkozó idézeteket. Így a lecke megmarad emlékezetünkben, és olyan kincs lesz, amit sosem fogunk elveszíteni.

Amikor a prédikációt hallgatják, a szülők és a gyerekek is jegyezzék meg vagy írják fel

az alapigét, az idézett biblia szövegeket és amennyire sikerül, a fő gondolatmenetet is! Ezt otthon ismételjék el egymásnak többször! Így a gyerekek nem fognak annyira elfáradni a prédikáció hallgatása közben, és jobban kialakul bennük az összpontosítás és a logikus gondolkodás képessége.

Ha gondolkodnak is a témákon, akkor a tanulók olyan kincsekre bukkannak, amilyenekről soha nem is álmodtak volna. A gyakorlatban is be fog bizonyosodni, amiről a következő igevers beszél:

„Ha eljutott hozzám igéd, én élveztem, igéd vidámságot szerzett nekem és szívbeli örömet” (Jer 15:16 – ÚPF).

„...elmélkedem rendelkezéseiden.” „Kíváncsabbak az aranyról, még a sok színaranyról is; ...Szolgádat is intik azok; aki megtartja azokat, nagy jutalma van” (Zsolt 119:48; 19:11-12).

Szombat az öröklétben

Milyen szép volt a föld, amikor a teremtető keze megalkotta! Isten olyan világot mutatott be az univerzumnak, amelyben mindent látó szeme nem talált foltot vagy szennyeződést. Az alkotás minden egyes része elfoglalta a neki kijelölt helyet, és megfelelt a célnak, amelyért teremtetett. Béke és szent öröm töltötte be a Földet. Nem volt káosz vagy összeférhetlenség. Nem létezett ember vagy állatot sújtó betegség, a növények birodalma pedig hibátlan és változás nélkül való volt. Az Úr rátekintett keze munkájára, amelyet Krisztus végzett, és kijelentette, hogy „minden nagyon jó”.

A szombat még a teremtetéskor meg lett szentelve. Az ember számára rendeltetett, eredete abból az időből való, „amikor együtt vigadoztak a hajnalcsillagok, és ujjongtak az istenfiak” (Jób 38:7).

A szombat nemcsak Izraelt illeti, hanem az egész világot. Még az Édenben ismerte meg ezt a napot az ember, és a Tízparancsolat többi előírásához hasonlóan ez is örök érvényű kötelezettséget ró rá.

„Amíg az ég és a föld el nem múlik, a törvényből egyetlen ióta vagy pontocská sem vész el, míg minden be nem teljesedik.” Amíg a menny és a föld létezik, a szombat továbbra is a Teremtő hatalmának a jele, és ha majd az Éden újra virágozni fog a Földön, Isten szent nyugalomnapját tiszteletben tartja majd mindenki, aki a nap alatt van. „Akkor majd (...) szombatról szombatra” eljönnek a föld lakói, és „leborulnak előttem” – mondja az Úr. (*The Faith I Live By*, 37. o.)

A szombat megkülönbözteti az Istent imádókat

Azok, akik Istent imádják, különösen a negyedik parancsolat betartásával fognak kitűnni a többi ember közül, mert ez az Ő teremtető hatalmának a jele, továbbá annak a bizonyítéka, hogy Isten méltó az ember részéről származó hódolatra és tiszteletre. A gonoszok a Teremtő emlékművének lerombolására és Róma intézményének

felmagasztalására tett erőfeszítéseikkel fognak kitűnni. A kereszténység két nagy csoportra oszlik ebben a konfliktusban: azokra, akik megtartják Isten parancsolatait és hisznek Jézusban, valamint azokra, akik imádják a fenevadat és annak képét, és felveszik annak bélyegét. (*This Day With God*, 69. o.)

A természet vallomást tesz Isten az emberben végzett munkájáról

Az Isten nyoma minden teremtetett dologban látható. A természet Istenről tanúskodik. A nyitott elme, amely kapcsolatba kerül az univerzum csodájával és misztériumával, nem tehet mást, mint felismeri a végtelen hatalom munkáját. A föld nem az ő saját erejéből ad jó termést, és folytatja évről-évre a Nap körüli mozgását. Egy láthatatlan kéz vezeti a bolygókat égi körforgásukban. Egy titokzatos élet az egész természetet megeleveníti, egy élet, amely fenntartja a világűr számtalan világát; amely megerősíti az apró rovar, amely ott lebeg a nyári szellőben; amely erőt ad a fecske szárnyainak repülés közben és jóllakatja a károgó varjúfiókákat; amely kifakasztja a rügyet és a virágot terméssé változtatja.

Ugyanaz az erő, amely fenntartja a természetet, az emberben is működik. Ugyanazok a nagyszerű törvények, amelyek a csillagot és az atomot is egyaránt irányítják, az emberi életet is vezetik. A szív működését szabályozó törvények, amelyek szabályozzák az élet áramlását a testben, a legfelsőbb Intelligencia törvényei, amelynek hatalma van arra, hogy az emberi lélek felett rendelkezzen. Tőle származik minden élet. Valódi tevékenységi köre csak Vele összhangban fedezhető fel. Mindennek, amit megteremtett, ugyanaz a feltétele – Isten életének befogadásával fenntartott, a Teremtő akaratával összhangban folytatott élet. Törvényének megszegése fizikai, szellemi vagy erkölcsi téren azt jelenti, hogy az illető kikerül az univerzummal való összhangból, disszonanciát, anarchiát és a rombolást idézve elő. Aki megtanulja így értelmezni tanításait, annak megvilágosodik a természet; a világ egy tankönyv, az élet egy iskola. Az embernek a természettel és Istennel való egyesülése, a törvény egyetemes uralma, megsértésének következményei képtelenek arra, hogy ne tegyenek benyomást az elmére és ne formálják a jellemet. (*Nevelés*, 77. old.)

**A szülők kiváltsága, hogy a
természet tanulmányozása által
Istenhez vezessék gyermekeiket**
Apák és Anyák! Tanítsátok gyermekeiteket

a természetből vett példák által! Vigyék őket magatokkal a mezőre, a ligetek lombos fáinak alá; tanítsátok meg őket, miként olvashatják el Isten szeretetének üzenetét minden falevélen! A Teremtőről alkotott fogalmaitokat kapcsoljátok össze a virágokkal, fákkal és madarakkal! Neveljétek úgy gyermekeiteket, hogy mindenben, ami kedves és szép, Istennek irántunk érzett szeretetét lássák! Tegyétek vonzóvá előttük vallásos életeteket, s magasztaljátok állandóan Isten jóvoltát és törvényeit!

Értessétek meg gyermekeitekkel, hogy Isten végtelen szeretete átalakíthatja az ő természetüket is, s azt az istenivel tökéletes összhangba hozhatja. Értessétek meg velük Isten akaratát; hogy általa életük olyan üdítően bájosá válhat, hogy a virágokét is túlszárnyalja! Értessétek meg velük, amikor virágokat szednek, hogy azok Alkotója sokkal szebb, mint a virágcsoda. Így tárulnak fel előtte a zsenge gyermekszívek, s Ő – aki „mindenestől fogva szeretetreméltó” – lesz bizalmas barátjuk. Életük így átalakul tisztaságának képmására. (*Gondolatok a Hegyibeszédéről*, 95-98. o.)

Tanítsd meg a gyermekeknek a természet leckéit még legelső éveiktől kezdve

Ezek azok a leckék, amelyeket gyermekeinknek meg kell tanulniuk. A kisgyermek számára, aki még képtelen tanulni a nyomtatott lapokról, vagy még túl fiatal ahhoz, hogy bevezessék az osztályteremben lefektetett rendbe, a természet a tanítás és az öröm kimeríthetetlen forrását képezi. A szív, amely még nem keményedett meg a gonosszal való érintkezés révén, gyorsan felismeri a teremtetett dolgok felett uralkodó Jelenlétet. A fül, amelyet még nem süketített meg a világ zaja, figyelmes a Hangra, amelyet a természet suttogása fejez ki. Azok számára pedig, akik előrehaladtak az években, akiknek állandóan szükségük van arra, hogy figyelmeztesse őket a lelki és az örökkévaló dolgok felől, a természettől kapott tanítás nem lesz kevésbé fontos forrása az örömnél és a nevelésnek. Ahogyan az Édenben élők a természet lapjairól tanultak, ahogyan Mózes felfedezte Isten kézírását Arábia síkságai és hegyein, és a gyermek Jézus pedig a názáreti dombok meredélyein, úgy a mai gyerekek is tanulhatnak Róla. A láthatatlant a látható dolgok ábrázolják. A föld minden elemén, az erdő legmagasabb fájától a sziklába kapaszkodó zuzmón át, a határtalan óceántól a legapróbb kagylóig a tengerparton, Isten képét és keze nyomát tekinthetik meg. (*Nevelés*, 99-100. o.)

Zárógondolatok

A figyelmes, szemlélődő embernek a teremtett világ a bizalom és engedelmesség becses példáit adja. A csillagoktól kezdve, melyek a világegyetem végtelenségében évezredek óta követik kijelölt pályájukat, a legkisebb parányig, az atomig, minden-minden engedelmeskedik a Teremtő akaratának. Isten gondot visel mindenekre, és fenntart mindent, amit alkotott. Kezében tartja a mindenség megszámlálhatatlan világait, de ugyanakkor gondoskodik a kismadár szükségleteiről is, amely félelem és gond nélkül zengi egyszerű kis dalát. Ha az ember napi munkájába megy, ha térdre borulva imádkozik, ha nyugodni tér, ha a szegény ember ebédre hívja össze gyermekeit vagy a gazdag palotájában dúslakodik, mennyei Atyánk az élet minden egyes mozzanatára gondosan öröklik. Egyetlen könny sem hullhat le az Ő tudta nélkül, és egyetlen vidám mosoly sem kerül el figyelmét.

Ha mindezt igazán hinni tudnánk, akkor összes felesleges aggodalmunk eltűnne. Nem csalatkoznánk olyan gyakran az életben, hanem vigasztalódva tennénk le kis és nagy gondjainkat Isten kezébe, kinek semmi gond és fáradtság sem sok, s akinek a legsúlyosabb teher sem nehéz. Akkor oly lelki nyugalomnak örvendhetnénk, aminőt hosszú időn át nélkülöztünk. *(A Jézushoz vezető út, 86. o.)*

Tanulmányozás az örökkévalóságon át

A világegyetem minden kincse kutatásra tárul Isten megváltott gyermekei elé. A halandóság béklyóitól megszabadult ember fáradhatatlanul szárnyal távoli világok felé, amelyeknek lakói sírtak az emberi szenvedés láttán, de örömének csendült ajkukon már egyetlen ember megtérésének hírére is. E föld lakói kimondhatatlan élvezettel osztoznak az el nem bukott lények boldogságában és bölcsességében. Megismerik tudásuk kincseit, amelyeket a végtelen korszakokon át Isten keze munkájának szemlélésével gyűjtöttek. Tisztán látó szemmel nézik a természet dicsőségét – napokat, csillagokat és naprendszereket –, amelyek kijelölt pályájukon keringenek Isten trónja körül. Mindenre – a legparányibbtól a legnagyobbig – a Teremtő neve van írva. Minden Isten végtelen hatalmát hirdeti.

Az évek, az örökkévalóság évei folyamán még káprázatosabb, még dicsőségesebb dolgok tárulnak fel Istenről és Krisztusról. Nő a szeretet, a tisztelet és a boldogság, miként a tudás is. Az ember minél többet megtud Istenről, annál jobban csodálja jellemét. Ahogy Jézus feltárja a megváltás kincseit és a Sátánnal vívott

nagy küzdelem csodálatos eredményeit, a megváltottak szívét még nagyobb áhítat tölti be, és még mámorosabb örömmel pengetik aranyhárfájukat. Tízezerszer tízezer és ezerszer ezer hang cseng össze a dicsőítés hatalmas kórusában.

„És hallottam, hogy minden teremtmény a mennyben, a földön, a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondta: A trónon ülőnek és a Báránynak áldás, tisztesség, dicsőség és hatalom örökkön örökké!” (Jel 5:13)

A nagy küzdelem véget ért. Nincs többé bűn, és nincsenek bűnösök. Az egész világegyetem megtisztult. A végtelen nagy teremtettséget tökéletes harmónia és boldogság tölti be. Tőle, aki mindent teremtett, árad az élet, a fény és az öröm a határtalan téren át. Élők és élettelenek – a legparányibb atomtól a legnagyobb csillagig – tökéletes szépségükkel és felhőtlen boldogságukkal hirdetik, hogy Isten a Szeretet. *(A nagy küzdelem, 677-678. o.)*

Rövidítések

1BC – *Adventista Bibliakommentár*, 1. köt.

DA – *Korszakok nyomában*

Ed – *Nevelés*

FLB - *The Faith I Live By*

GC – *A nagy küzdelem*

HP – *Mennyei helyeken*

MB – *Gondolatok a Hegyibeszédről*

MH – *A nagy Orvos lábnyomán*

RH - *The Review and Herald*

3SG - *Spiritual Gifts*, vol. 3.

SC – *A Jézushoz vezető út*

3T – *Bizonyságtételek a gyülekezetnek*, 3. köt.

6T – *Bizonyságtételek a gyülekezetnek*, 6. köt.

TMK - *That I May Know Him*

TDG - *This Day With God*

UL - *The Upward Look*

